

w nowych warunkach odzyskania niepodległości. W toczonych wówczas polemikach ścierały się zwłaszcza postawy zachowawcze i te, które kreowały nowe rozwiązania, skupione wokół estetyki neoklasycyzmu. Analiza i uporządkowanie według zagadnień i motywów bogatego materiału źródłowego pozwoliły ukazać horyzont i dynamikę postaw krytyki. Za pracę tę Rafał Ciesielski otrzymał Indywidualną Nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2006).

Z kolei monografia habilitacyjna *Polska krytyka jazzowa XX wieku. Zagadnienia i postawy* (Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2017) jest owocem podjęcia przez autora badania polskiej krytyki jazzowej, wynikającego ze skojarzenia ze sobą trzech elementów: własnych zainteresowań muzyką jazzową jako szczególnego typu fenomenem kulturowym, prowadzenia badań nad krytyką muzyczną i chęci poszerzenia ich przedmiotu o obszar jazzu oraz - co było czynnikiem decydującym - przekonania, iż polska twórczość jazzowa nie ma adekwatnego do swej rangi artystycznej i statusu w kulturze dopełnienia w postaci nurtu badawczego. Warto nadmienić, iż muzyka jazzowa znajduje się poza zasadniczymi ramami penetracji muzykologicznej, co tworzy lukę w badawczym oglądzie polskiej kultury muzycznej XX stulecia. Dlatego owa niezwykle obszerna pozycja monograficzna stanowi cenną próbę ukazania złożonego procesu wrastania jazzu w realia kultury polskiej obserwowanego przez pryzmat dokumentów krytyki muzycznej a później jej odrębnego rodzaju - krytyki jazzowej. W takim ujęciu pozwala jednocześnie na przywołanie obszaru dotąd nieobecnego w refleksji badawczej.

Bogaty dorobek naukowy Rafała Ciesielskiego obejmuje ponadto ponad 60 artykułów naukowych, opublikowanych jako rozdziały w monografiach oraz w periodykach naukowych, m.in. „Muzyka”, „Res Facta Nova”, „Polski Rocznik Muzykologiczny”, „Przegląd Muzykologiczny”, „Rocznik Leszczyński”. Rafał Ciesielski uczestniczył w ponad sześćdziesięciu międzynarodowych i ogólnopolskich konferencjach naukowych, z których najważniejsze to: *Filozofia muzyki*, Kraków-Mogilany 2002; *Teatr muzyczny Stanisława Moniuszki*, Poznań 2002; *Pokój jak przedmiot międzykulturowej edukacji artystycznej*, Słupsk 2005; *Twórczość Stanisława Moniuszki jako dziedzictwo kultury polskiej i europejskiej*, Białystok 2006; *Kultura popularna i społeczne konstruowanie tożsamości*, Gniezno 2009; *Pamięć czasu Zagłady*, Zielona Góra 2009; *III Międzynarodowy Kongres Chopin 1810-2010*, Warszawa 2010; *Chopin w polskiej szkole i kulturze*, Kraków 2010; *Sto lat muzykologii polskiej*, Kraków 2011; *Nowe drogi edukacji muzycznej w Polsce*, Warszawa 2011; *Teatr muzyczny Stanisława Moniuszki*, Po-

znań 2012; *Sztuka w przestrzeniach naszego czasu*, Cieszyń 2013; IV Kongres Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej, Poznań 2016. Jako prelegent i uczestnik paneli brał także udział w forach: I Konwencji Muzyki Polskiej (Warszawa 2011). Światowym Dniu Jazzu (Warszawa 2013), Forum Krytyki Operowej (Bydgoszcz 2013), konferencji Rok Kolberga - i co dalej? (Radziejowice 2014), III Konwencji Muzyki Polskiej (Warszawa 2017).

Rafał Ciesielski jest pomysłodawcą i kierownikiem naukowym trzech edycji Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej *Jazz w kulturze polskiej* (Zielona Góra 2013, 2015, 2017), która jest przedsięwzięciem o charakterze pionierskim w Polsce. Idea Konferencji zrodziła się z przekonania, iż szeroka, wielowątkowa i znacząca artystycznie obecność jazzu w polskiej kulturze muzycznej nie jest w adekwatnych proporcjach dopełniana odnośnymi refleksjami, komentarzami i postawami badawczymi. Zasadne wydało się zatem stworzenie forum dla przedstawienia prowadzonych w tym zakresie badań i analiz, rozpoznania i zintegrowania środowiska badaczy jazzu w Polsce, a zarazem zainspirowania i poszerzenia kręgu naukowców podejmujących tę tematykę. Konferencje ujawniły potrzebę kontynuowania takiej formy wymiany doświadczeń i prezentowania ustaleń badawczych. Poszczególne edycje zgromadziły licznych przedstawicieli ośrodków naukowych i artystycznych w Polsce, m. in. z Warszawy, Krakowa, Wrocławia, Gdańska, Poznania, Łodzi, Białegostoku, Lublina, Łodzi i Częstochowy, a także uczestników z Niemiec. Duże zainteresowanie świadczy o tym, iż konferencje wpisują się w potrzeby polskiego środowiska jazzowego i stanowią istotne forum dla wymiany informacji i poglądów teoretyków jazzu, muzyków jazzowych, a także specjalistów z innych dziedzin.

Oprócz własnej działalności naukowej i dydaktycznej Rafał Ciesielski wspiera także działania studenckiego ruchu naukowego: jest pomysłodawcą (2014) i redaktorem naczelnym periodyku „Studenckie Zeszyty Naukowe i Artystyczne” ANTEA, którego zasadniczym celem jest umożliwienie studentom, absolwentom i doktorantom startu naukowego poprzez publikację ich prac w recenzowanym piśmie naukowym. Periodyk ma profil ogólnohumanistyczny. Publikowane są w nim artykuły studentów związanych z Uniwersytetem Zielonogórskim i z innych ośrodków akademickich.

W imieniu całego Instytutu Muzyki życzę panu dr. hab. Rafałowi Ciesielskiemu wielu inspiracji do dalszych badań, a także wszystkiego co najlepsze w życiu zawodowym i osobistym.

Katarzyna Kwiecień-Długosz

DR HAB. INŻ. WALDEMAR SZAJNA

Z przyjemnością informujemy, że 4 lipca 2018 r. dr inż. **Waldemar Szajna**, pracownik Instytutu Budownictwa na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ, uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo. Stopień ten nadany został naszemu Koledze uchwałą Rady Wydziału Budownictwa Politechniki Śląskiej w Gliwicach, natomiast podstawą procedury habilitacyjnej była monografia pt. *Współdziałanie konstrukcji budowlanych z podłożem. Interpretacja badań gruntu i analizy numeryczne zagadnień*

geotechniki, wydana przez Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauki, Warszawa 2017. Recenzentami w procedurze habilitacyjnej byli: prof. dr hab. inż. Zbigniew Lechowicz, SGGW w Warszawie, dr hab. inż. Andrzej Truty, prof. Politechniki Krakowskiej oraz dr hab. inż. Katarzyna Zabielska-Adamska, prof. Politechniki Białostockiej.

Tematyka dysertacji dotyczy badania i modelowania interakcji wybranej klasy konstrukcji budowlanych z podłożem gruntowym. Rozpatrywano budowle zagłębione w gruncie, poddane obciążeniom statycznym. Szczególną uwagę poświęcono modelowaniu substruktur (ośrodka gruntowego

FOT. ARCHIWUM PRYWATNE

i konstrukcji budowlanej) oraz warunków ich kontaktu. W pierwszej części przedstawiono badania ośrodka gruntowego w różnych skalach przestrzennych: w skali modelu geologicznego, w skali geofizycznych i geomechanicznych badań *in-situ* oraz w skali laboratoryjnych badań geotechnicznych, wykorzystujących podejście fenomenologiczne oraz podejście mikrostrukturalne. Przedstawiono krytyczną ocenę stosowanych metod badawczych, wskazano na niebezpieczeństwa związane z ograniczoną ilością badań i zaproponowano sekwencje badań pozwalające na prawidłową ocenę cech mechanicznych podłoża. Druga część obejmuje symulacje numeryczne interakcji konstrukcji budowlanych z otaczającym je ośrodkiem rozdrobnionym: analizę nośności żelbetowej studni startowej do mikrotunelowania, poddanej obciążeniom w trakcie wykonywania mikrotunelu oraz symulacje numeryczne procesu wznoszenia konstrukcji gruntowo-powłokowych, stosowanych coraz powszechniej, jako przejścia dla zwierząt nad traktami komunikacyjnymi. Analizy numeryczne wykonano z wykorzystaniem metody elementów skończonych. Opracowane modele numeryczne pozwalają na symulację zachowań konstrukcji jeszcze przed ich wykonaniem, w tym wirtualną analizę wrażliwości układu na wartości parametrów modelu i stosowane założenia upraszczające.

Dr hab. inż. Waldemar Szajna urodził się w roku 1960 w Głogowie. Tam też uzyskał wykształcenie podstawowe i średnie. W roku 1981 rozpoczął studia na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze. Tutaj w roku 1986 obronił pracę magisterską w specjalności konstrukcje budowlane i inżynierskie. W roku 1987 został zatrudniony w Instytucie Budownictwa WSI na stanowisku nauczyciela akademickiego. Dysertację doktorską obronił już po przemianowaniu Wyższej Szkoły Inżynierskiej na Politechnikę Zielonogórską w roku 2000, uzyskując stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo.

Dr hab. inż. Waldemar Szajna, będąc pracownikiem Instytutu Budownictwa, brał udział w różnych projektach badawczych w tym w jednym międzynarodowym projekcie badawczym oraz w międzynarodowym programie współpracy i wymiany naukowej. Jest autorem kilku wykładów wygłoszonych na zaproszenia polskich i zagranicznych instytucji naukowych. Był sekretarzem dwóch dużych konferencji międzynarodowych.

Dr hab. inż. Waldemar Szajna był także członkiem dwóch sekcji Polskiej Akademii Nauk. Jest członkiem International Society for Soil Mechanics and Geotechnical Engineering oraz Polskiego Komitetu Geotechniki, Polskiego Towarzystwa Metod Komputerowych Mechaniki, a także Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa.

W sferze dydaktycznej prowadzi przedmioty związane z metodami komputerowymi w mechanice i geotechnice oraz związane z mechaniką gruntów, modelami konstytutywnymi gruntu oraz fundamentowaniem. Kilukrotnie prowadził zajęcia kursowe w języku angielskim dla studentów z zagranicy. Był także opiekunem studentów z zagranicy oraz wydziałowym koordynatorem programu Erasmus. W sferze popularyzacji nauki, wielokrotnie prowadził pokazy i wykłady w ramach Dni Otwartych Uniwersytetu i Festiwalu Nauki. Był także opiekunem studenckiego koła naukowego i promotorem kilkunastu prac dyplomowych. Jest wymagającym nauczycielem i równocześnie bardzo lubianym przez studentów, którzy doceniają Jego ogromną wiedzę i fachowość.

Hobby: jeździectwo, gra na gitarze, turystyka górską, żeglarstwo.

Koledze Waldemarowi Szajnie serdecznie gratulujemy osiągniętego sukcesu oraz życzymy spełnienia wszystkich marzeń i zamiarów w działalności naukowej a także pomysłowości i szczęścia w życiu osobistym.

Marek Dankowski